

ansvar for de større anlægsarbejder i henhold til forslaget §§ 1-2.

Det er klart, at en vejbestyrelse ikke mod almindelig kommunerefusion kan udføre anlægsarbejder, der naturligt falder ind under disse bestemmelser. Når anlæggene er udført, overgår de derimod til den kommunale myndighed, som efter reglerne i vejbestyrelsesloven normalt er vejbestyrelse. Det er for amtsråds kredsenes vedkommende amtsrådet, for købstæderne byrådet, for flækkerne og Frederiksberg kommune kommunalbestyrelsen og for Københavns kommune magistraten. I enkelte tilfælde kan det dog være hensigtsmæssigt at fravige de almindelige regler i så henseende, når der er tale om anlæg på købstadgrund. Dette vil selvfølgelig gælde, når det anlægsarbejde, der udføres, vedrører en af et amtsråd bestyret hovedlandevejstrækning på købstadgrund. Det samme vil imidlertid også kunne være hensigtsmæssigt, f. eks. når anlægget erstatter en af amtsrådet bestyret hovedlandevejstrækning på købstadgrund. Det foreslås derfor, at ministeren, når omstændighederne særlig taler derfor, kan bestemme, at amtsrådet skal bestyre en hovedlandevejstrækning på købstadgrund. Denne beføjelse for ministeren svarer til den hjemmel, han i henhold til § 9, stk. 1, i vejbestyrelsesloven har til at bestemme, at bestyrelsen af en offentlig vej skal overgå fra en kommunal myndighed til en anden. I sådanne tilfælde kan der blive tale om bidrag fra købstadkommunen til amtskommunen. På grund af den kommunale interesse i disse spørgsmål foreslås det, at vejnævnet skal udtale sig herom, og at en kommune kan forlange forskellige spørgsmål i forbindelse med overtagelsen af bestyrelsen af vejen forelagt vejnævnet. Dette forslag er på linie med vejbestyrelseslovens § 9, jfr. § 13, hvorefter vejnævnet får forelagt sager om overgang af bestyrelsesforholdet for en offentlig vej fra en kommunal myndighed til en anden og om de økonomiske vilkår herfor.

Til § 4.

De nævnte kommunale myndigheder er amtsrådene, byrådene, herunder kommunalbestyrelserne i handelspladser og flækker samt Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse.

Det er tanken, at den almindelige drift og vedligeholdelse m. v. af motorvejene skal ske i henhold til årlige budgetter, jfr. forslaget § 6, stk. 2, medens der vedrørende udførelse af foranstaltninger, der går ud over almindelig vedligeholdelse, men ikke udkræver lov efter forslaget § 1, 1. stk., 2. pkt., skal gøres særskilt indstilling til ministeren af vedkommende kommunale myndighed.

Om baggrunden for bestemmelsen i stk. 2 hen-

vises til de indledende bemærkninger. Det kan nævnes, at lignende ordninger som foreslået i stk. 2 til eksempel praktiseres ved motorvejene Vemmeløv-Halsskov og Hjulby-Knudshoved (jfr. lov nr. 223 af 11. juni 1954), hvor henholdsvis Sorø amtsråd og Svendborg amtsråd forestår vedligeholdelsen m. v. af de motorvejsstrækninger, der gennemløber henholdsvis Korsør og Nyborg købstæder.

Til § 5.

Når lodsejere eller andre indgiver ansøgninger om tilladelser eller dispensationer, som udkræves i henhold til vejlovgivningen, vil det for de af ministeren for offentlige arbejder bestyrede hovedlandeveje (motorvejene) være mest praktisk, at ansøgningen indgives til den kommunale myndighed, der i henhold til § 4 bistår ministeren ved vejenes bestyrelse, og det kan efter omstændighederne være praktisk for ministeren at bemydninge den kommunale myndighed til efter visse nærmere retningslinier at imødekomme eller afslå de pågældende andragender.

Der tænkes her navnlig på dispensationer fra oversigtsservitutter og byggeliniebestemmelser og tilladelse til at føre ledninger under eller over vejen. Dispensationer fra adgangsbestemmelser for motorveje vil sjældnere forekomme.

I lighed med flere klagebestemmelser i vejbestyrelsesloven foreslås der indsat en frist på 30 dage for indbringelse for ministeren af klager over afgørelser truffet af de kommunale myndigheder i henhold til stk. 2.

Til § 6.

Med hensyn til regnskabsaflæggelse og rådighedsbeløb anvendes lignende regler, som her foreslået, ved igangværende motorvejsanlæg såsom motorvejen syd om Slagelse og motorvejsanlægget på Lolland, jfr. lov nr. 193 af 7. juni 1958. Dette sker i forståelse med revisionsdepartementet, der direkte modtager månedligt regnskab over udgifterne fra vedkommende amtsråd. Medens man ved de nævnte motorvejsanlæg har udskilt de af kommunernes administrationsudgifter, der direkte vedrører motorvejsanlæggene, kan dette ikke anses for gennemførligt ved de mere omfattende opgaver, der nu skal udføres for vejfondens regning, og der foreslås derfor i stk. 3 åbnet mulighed for, at en andel af vedkommende vejvæsens mere almindelige administrationsudgifter kan medtages på regnskabet efter nærmere regler, som i henhold til stk. 4 forudsættes fastsat efter indhentet erklæring fra vejnævnet.

Til § 7.

Vedrørende stk. 1 og 2 henvises til de indledende bemærkninger.